

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att lagen om utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter ändras så att den tid under vilken ränteutjämningsavtal och ränteutjämningsanbud som gäller export- och fartygskrediter kan beviljas förlängs med fem år, från ingången av 2011 till utgången av 2015. Det föreslås att bevillningsfullmakten för ränteutjämningsavtal och -anbud sänks

till 5 miljarder euro. Dessutom föreslås det att grunden för hur förvaltningsarvodet bestäms ska ändras.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2011 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2011.

MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning och praxis

Ränteutjämningsystemet för offentligt understödda export- och fartygskrediter baserar sig på lagen om utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter (1137/1996), nedan lagen om ränteutjämning. Ränteutjämningsystemet berörs även av internationella regelverk och avtalsgrunder, såsom Organisationen för ekonomiskt samarbete och utvecklings (OECD) exportkreditkonsensus och de sektoravtal, miljörrekommendationer och den konvention om bekämpande av bestickning som avtalats inom ramen för den. Dessutom ska den lagstiftning och utveckling när det gäller harmonisering som sker inom Europeiska unionen beaktas vid tillämpningen av ränteutjämningsystemet.

Inom ränteutjämningsystemet förvaltar ränteutjämningsbolaget Finlands Exportkredit Ab (nedan Exportkredit) ränteutjämningsverksamheten i fråga om offentligt understödda export- och fartygskrediter i enlighet med lagen om bolaget Finlands Exportkredit Ab. Inom ramen för systemet beviljar

inhemska och utländska kredit- och finansinstitut kredit med fast ränta på OECD-villkor. Den ränterisk som uppstår vid exportfinansiering överförs till staten genom de ränteutjämningsavtal som Exportkredit ingår med kredit- och finansinstitut. Genom ränteutjämningsavtalen ändras sådana lån som är bundna till den ränta som OECD fastställer till lån som är bundna till kortfristig marknadsränta och som finansieras av kredit- och finansinstitut. Staten svarar för det räntestöd som betalas på basis av ränteutjämningsavtalen och får räntegottgörelser som bildas av skillnaden mellan den fasta räntan på OECD-villkor och den rörliga referensräntan, ökad med en marginal som fastställs av arbets- och näringsministeriet. Dessutom betalar staten förvaltningsarvode till Exportkredit.

Enligt den gällande lagen har arbets- och näringsministeriet rätt att på de villkor ministeriet bestämmer ge förbindelser om att ränteutjämningsbolaget kan ingå offentligt understödda ränteutjämningsavtal med kredit- och finansinstitut. Fullmaktens maximibelopp för ränteutjämningsavtal som ingås åren 1997–2010 är högst 6000 miljoner euro. När användningsgraden av bevillningsfull-

makten beräknas, beaktas ränteutjämningsavtalens oförfallna kapital till sitt fulla belopp och värdet av gällande ränteutjämningsanbud till 30 procent av kapitalvärdet. I slutet av maj 2010 var avtalsstocken för ränteutjämningsavtal som Exportkredit administrerar cirka 1 653 miljoner euro och när anbudsstocken inkluderas hade bevillningsfullmakten använts till ett belopp av 3 611 miljoner euro. Avtalsstocken och anbudsstocken har minskat från tidigare på grund av svårigheterna inom exportindustrin.

1.2 Bedömning av nuläget

Den internationella finanskrisen som uppkom under den senare hälften av år 2008 medförde kapitalanskaffningsproblem och i syfte att lösa dessa problem infördes temporärt ett refinansieringsarrangemang inom den offentliga exportfinansieringen. Refinansieringsarrangemanget är tidsbegränsat och gäller till utgången av 2010.

På grund av att refinansieringsarrangemanget togs i bruk och den förväntade starka ökningen av antalet förbindelser om att ingå ränteutjämningsavtal höjdes fullmakten i 1 § i lagen från det tidigare beloppet 5 miljarder euro till 6 miljarder euro genom lag 1138/2008. Dessutom fogades till lagen en ny 1 a § som hänför sig till möjligheten att inom ramen för refinansieringsmodellen också använda fast CIRR-ränta. Ändringarna trädde i kraft den 1 januari 2009.

Programmet för statsminister Mari Kiviniemis regering lämnades till riksdagen i form av ett meddelande den 22 juni 2010. Enligt regeringsprogrammet ska specialfinansieringens risktagningsskapacitet utökas, ändringar av exportgarantilagen utredas och konjunkturförfinansieringens användningsändamål ses över i syfte att främja exporten, sätta fart på investeringsverksamheten och trygga finansieringen för små och medelstora företag. Teknologindustri rf har genom sina brev 25.3.2010 och 17.6.2010 föreslagit att det temporära refinansieringsarrangemanget ska permanentas.

Refinansiering har använts i mindre utsträckning än väntat. Den globala ekonomiska recessionen har haft en stor negativ inverkan på den finländska exporten, vilket

har minskat efterfrågan på ränteutjämnings- och refinansiering. Dessutom har den låga räntenivån medfört att antalet realiserade ränteutjämningsavtal minskat.

De kostnader som den av Finlands Exportkredit Ab administrerade ränteutjämningsverksamheten medför för Exportkredit täcks med avgifter som tas ut av kunder, det förvaltningsarvode som staten betalar och investeringsavkastningar av ränteutjämningsbolagets eget kapital. Enligt 4 § 1 mom. i lagen om bolaget Finlands Exportkredit Ab (1136/1996) är syftet med bolaget inte att ge aktieägarna vinst, så bolaget behöver inte uppnå ett positivt resultat. Bolagets kostnader är delvis fasta och uppkommer oberoende av verksamhetsvolymerna. Det mest betydelsefulla av arvoden är det reservationsarvode som tas ut för ränteutjämningsanbud, vars belopp varierar stort enligt volymen för stocken av reserverade ränteutjämnings- och förvaltningsarvode som staten betalar sänktes vid ingången av år 2006 och på nytt vid ingången av april 2008. År 2009 betalades Finlands Exportkredit Ab förvaltningsarvode till ett belopp 18 000 euro.

2 Föreslagna ändringar

Enligt den gällande lagen om ränteutjämnings- och fartygskrediter kan ränteutjämningsbolaget ge ränteutjämningsanbud och ingå ränteutjämningsavtal som gäller export- och fartygskrediter till utgången av 2010.

Tillgången till export- och fartygskrediter på OECD-villkor måste tryggas genom att man fortsätter med ränteutjämningsverksamheten. För att finländska företag även i framtiden på ett framgångsrikt sätt ska kunna konkurrera om internationella exportprojekt, måste de ha tillgång till ett internationellt sett konkurrenskraftigt offentligt understött exportfinansieringssystem. Ett motsvarande system finns i alla de viktigaste konkurrentländerna.

2.1 Bevillningsfullmakt

I propositionen föreslås att 1 § 1 mom. i lagen om utjämnings- och fartygskrediter ändras så att den tid under vilken ränteutjäm-

ningsavtal och ränteutjämningsanbud som gäller export- och fartygskrediter kan beviljas förlängs med fem år från 2010 till utgången av 2015. För att trygga exporten från Finland måste det anses vara viktigt att finansieringsvillkoren för exporten är kända för tillräckligt lång tid framåt. Dessutom föreslås att den bevillningsfullmakt för ränteutjämningsavtal och ränteutjämningsanbud som finns i nämnda moment sänks tillbaka till 5 miljarder euro från det på grund av finanskrisen förhöjda beloppet 6 miljarder euro.

2.2 Förvaltningsarvodet

Dessutom föreslås att 4 § i den gällande lagen ändras i fråga om grunden för hur det förvaltningsarvode som betalas till ränteutjämningsbolaget beräknas. För närvarande betalar staten ränteutjämningsbolaget i förvaltningsarvode en årlig ränta på högst 0,10 procent av det nominella värdet av varje ränteutjämningsavtal.

I propositionen föreslås att man avstår från att beräkna förvaltningsarvodet utgående från ränteutjämningsavtalens nominella värde och övergår till en modell där staten ersätter ett eventuellt årligt underskott i ränteutjämningsbolagets förvaltningsresultat. Om det årliga förvaltningsresultatet visar ett överskott, betalas inte något förvaltningsarvode.

Det årliga förvaltningsresultatet av ränteutjämningsverksamheten baserar sig på bokslutet och framgår av följande beräkningsformel:

- + Arvoden som kunder betalat
- + Investeringsavkastningar av eget kapital som allokerats till ränteutjämningsverksamheten
- Kostnaderna för ränteutjämningsverksamheten
- = Förvaltningsresultatet av ränteutjämningsverksamheten

Avsikten är att modellen där förvaltningsarvodet baserar sig på det årliga förvaltningsresultatet från och med den 1 januari

2011 också ska tillämpas på ränteutjämningsavtal som ingåtts dessförinnan.

2.3 Tekniska ändringar

I lagen föreslås behövliga tekniska ändringar med anledning av ministeriereformen som trädde i kraft den 1 januari 2008 och i enlighet med lagen om överföring av vissa uppgifter till arbets- och näringsministeriet (971/2007).

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Enligt den gällande lagen är bevillningsfullmakten för ränteutjämningsavtal och ränteutjämningsanbud som gäller export- och fartygskrediter 6000 miljoner euro under 1997–2010. I propositionen föreslås att lagen om ränteutjämningsavtal och ränteutjämningsanbud ändras så att den tid under vilken ränteutjämningsavtal och ränteutjämningsanbud kan beviljas förlängs med fem år till utgången av 2015 och att beloppet av bevillningsfullmakten återställs till 5000 miljoner euro.

Finlands Exportkredit Ab administrerar ränteutjämningsystemet för offentligt understödda export- och fartygskrediter. Av förslagsanslagen under moment 32.30.48 (Räntestöd till offentligt understödda export- och fartygskrediter) i statsbudgeten betalar staten räntestöd till kreditinstituten och de finansiella instituten i enlighet med vad som bestäms i ränteutjämningsavtalen, såväl som de kostnader som uppkommer i samband med Statskontorets skyddsåtgärder när det gäller ränteriskerna samt förvaltningsarvode till Exportkredit. De räntegottgörelser som finansiella institut betalar och den avkastning som skyddsåtgärderna ger intäktsförs till staten.

I slutet av maj 2010 hade bevillningsfullmakten för ränteutjämningsavtal och anbud använts till ett belopp av cirka 3,6 miljarder euro. Exportkredit stödjer med sina anbud exportörernas kommersiella anbud. En stor del av anbuden förfaller när exportörerna förlorar affärer eller när affären genomförs i mindre utsträckning än vad anbudet gällde. En stigande ränteutveckling när affären fi-

nansieras ökar användningen av ränteutjämnings, medan en stabil eller sjunkande ränteutveckling minskar behovet av ränteutjämnings. Med tanke på dem som använder ränteutjämningsystemet lönar det sig att använda ränteutjämnings i sådana fall då finansiering på OECD-villkor är förmånligare än finansiering på marknadsmässiga villkor. I genomsnitt har endast 5–10 procent av ränteutjämningsanbuderna resulterat i ränteutjämningsavtal.

Det räntestöd som betalas och/eller den räntegottgörelse som fås på grundval av ränteutjämningsavtal är beroende av marknadsräntornas nivå i jämförelse med CIRR-räntorna i ränteutjämningsavtalen. Variationen i marknadsräntorna under giltighetstiden för ränteutjämningsavtalen medför att staten på lång sikt både betalar räntestöd och får räntegottgörelse. Eftersom det inte går att på ett tillförlitligt sätt förutspå marknadsläget, kan man inte på ett tillförlitligt sätt på förhand beräkna de utgifter och inkomster som oskyddade ränteutjämningsavtal medför för staten. Arbets- och näringsministeriet har gett Statskontoret instruktioner om att vidta skyddsåtgärder. De skyddsåtgärder som Statskontoret genomfört har förbättrat möjligheterna att budgetera nettokostnaderna i ränteutjämningsystemet.

Enligt läget i början av mars beräknas det att ränteutjämningsavtalen år 2011 kommer att orsaka staten räntestödsutgifter till ett belopp av 13,4 miljoner euro och cirka 13,7 miljoner euro under 2012, och motsvarande gottgörelser till ett belopp av 23,5 miljoner euro och 26,7 miljoner euro. I fråga om den nuvarande ränteutjämningsavtalsstocken på cirka 1,65 miljarder euro skulle en höjning av marknadsräntan med en procentenhet minska nettoinkomsterna med cirka 1,4 miljoner euro för år 2011, medan en sänkning av räntan med en procentenhet på motsvarande sätt skulle öka nettoinkomsterna med 1,4 miljoner euro.

Exportkredits aktiekapital är cirka 21 miljoner euro och eget kapital cirka 24 miljoner euro.

År 2009 betalade staten Exportkredit förvaltningsarvode till ett belopp av cirka 18 000 euro. Som störst var beloppet av utbetalat förvaltningsarvode 886 000 euro år 2007.

För närvarande visar förvaltningsresultatet av ränteutjämningsverksamheten ett överskott, och det finns inget behov av att betala förvaltningsarvode.

Övergången till det nya systemet för förvaltningsarvode förordas i en utvärdering om Finlands Exportkredit Ab:s system för förvaltningsarvode (KPMG Oy Ab, slutrapport 21.12.2007). Enligt utvärderingen bör arvodesmodellen basera sig på verkliga kostnader och inte en procentuell andel av avtalsstocken. I utvärderingen ansågs som mest ändamålsenligt ett sådant system för förvaltningsarvode där staten betalar förvaltningsarvode endast i det fall att kostnaderna inte kan täckas genom andra inkomstslag.

I och med de senaste årens positiva resultat har Exportkredits eget kapital blivit relativt stort. I utvärderingen från 2007 konstaterades att det med beaktande av ränteutjämningsverksamhetens art och risker inte behövs någon avkastning av det egna kapitalet och att bolagets eget kapital rentav kan minska i förhållande till den nuvarande nivån, om man utgår ifrån att de kostnader som orsakas av bolagets verksamhet också får täckas med den avkastning av eget kapital som uppstått genom sådant förvaltningsarvode som mestadels staten betalat under föregående år.

Avsikten är att övergången till det nya systemet för förvaltningsarvode ska ske den 1 januari 2011. I fortsättningen ska utbetalningen av förvaltningsarvodet ske så att arvodet i sin helhet betalas i efterskott, utgående från Finlands Exportkredit Ab:s årliga bokslut. På ränteutjämningsavtal som ingåtts före år 2011 ska fr.o.m. 1.1.2011 tillämpas bestämmelserna i denna proposition om utbetalning av förvaltningsarvode på basis av underskott i administreringen av ränteutjämningsverksamheten.

3.2 Organisatoriska konsekvenser

Propositionen har inte några konsekvenser för myndigheternas verksamhet.

3.3 Konsekvenser för företagen

I den globala konkurrensen är det viktigt för finländska företag att man fortsätter med

ränteutjämningsverksamheten i fråga om offentligt understödda export- och fartygskrediter. Finländska företag måste även framöver ha tillgång till ett internationellt sett konkurrenskraftigt offentligt understött system för export- och fartygsfinansiering, för att exportörerna och de finländska varven ska ha samma finansieringsmässiga förutsättningar att vid anbudsförfaranden få affärer som de företag som har tillgång till konkurrentlänternas offentligt understödda system för exportfinansiering. Exportföretagen använder i stor utsträckning finländska underleverantörer, av vilka många är företag inom sektorn för små och medelstora företag. Således sträcker sig konsekvenserna för företagen i omfattande mån till finländska företag och därigenom till den finländska samhällsekonomin.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid arbets- och näringsministeriet i samarbete med Finlands Exportkredit Ab.

Utlåtanden om propositionen har begärts av finansministeriet, utrikesministeriet, Statskontoret, Finnvera Abp samt Finlands Exportkredit Ab, Finlands Näringsliv EK, Teknologindustri rf samt Företagarna i Finland rf.

Remissinstanserna ansåg att propositionen allmänt taget var motiverad och viktig. De åsikter som har framförts i remisserna har så långt möjligt beaktats i propositionen.

5 Samband med andra propositioner

Enligt artikel 87 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är statliga stöd som snedvrider handeln mellan medlemsstaterna i princip förbjudna. Lagen om ränteutjämning har tidigare anmälts som ett befintligt stödprogram. Eftersom syftet med propositionen inte är att ändra den gällande lagens centrala substantiella innehåll, behöver ändringen med stöd av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inte anmälas till kommissionen. Däremot sänds ändringen till kommissionen för kännedom.

Samtidigt med detta lagförslag bereds en ändring av 4 § i lagen om bolaget Finlands Exportkredit Ab (1136/1996) när det gäller förvaltningsarvodet, så att staten ersätter Exportkredit för ett underskott i förvaltningsresultatet av ränteutjämningsverksamheten, varvid paragrafen kommer att motsvara den ändring som föreslås i 4 § i denna lag.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1 §. Paragrafen föreslås bli ändrad så att den tid under vilken ränteutjämningsavtal och ränteutjämningsanbud som gäller offentligt understödda export- och fartygskrediter kan beviljas förlängs med fem år från 2010 till utgången av 2015. Genom att förlänga giltighetstiden kan man upprätthålla ränteutjämningsystemet för krediter med OECD-villkor och säkerställa att finländska exportföretag även i framtiden har ett internationellt sett konkurrenskraftigt system för exportfinansiering i den hårda globala konkurrensen.

Det föreslås att bevillningsfullmakten för ränteutjämningsavtal och -anbud sänks till 5

miljarder euro för att motsvara det förutspådda behovet.

4 §. Paragrafen föreslås bli ändrad så att bestämmelsen om att förvaltningsarvodet betalas utgående från ränteutjämningsavtalens nominella värde ska strykas och att det ska infogas en bestämmelse om att förvaltningsarvode betalas utgående från de kostnader och inkomster som administreringen medfört i enlighet med arbets- och näringsministeriets förordning om utbetalning av arvode. Förvaltningsarvodet ska täcka den del av de realiserade kostnaderna för ränteutjämningsverksamheten som inte kan täckas med investeringsavkastningar av bolagets eget kapital och kundarvoden. Avsikten är att betala

förvaltningsarvode så att arvodet fr.o.m. den 1 januari 2011 vid behov betalas en gång om året i efterskott, utgående från Finlands Exportkredit Ab:s årsbokslut. Förvaltningsarvode ska inte betalas, om andra intäkter av ränteutjämningsverksamheten täcker kostnaderna för ränteutjämningsverksamheten.

2 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2011. 4 § i lagen tillämpas också på ränteutjämningsavtal som ingåtts före lagens ikraftträdande.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om ändring av lagen om utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter (1137/1996) 1 § 1 mom., 2 § 5 punkten, 4 §, 5 §, 6 b § 4 punkten, 6 c § 1 mom. och 7 § 1 mom.,

av dem 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1138/2008, 2 § 5 punkten sådan den lyder i lag 1099/1999, 4 § sådan den lyder i lag 549/2000, 5 § sådan den lyder i lag 1119/1997, 6 b § sådan den lyder i lag 946/2005, 6 c § sådan den lyder i lag 946/2005 och 7 § 1 mom. sådant det lyder i lag 549/2000, samt

fogas till 7 § 1 mom., sådant det lyder i nämnda lag 549/2000, en ny 5 punkt som följer:

1 §

Arbets- och näringsministeriet har rätt att på de villkor ministeriet bestämmer ge ett bolag för utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter, nedan ränteutjämningsbolaget, förbindelser om att ränteutjämningsbolaget med kreditinstitut och finansiella institut kan ingå ränteutjämningsavtal som gäller offentligt understödda export- och fartygskrediter till ett kapitalvärde av högst 5 000 miljoner euro 1997—2015.

2 §

I denna lag avses med:

5) ränteutjämningsavtal ett avtal som ingås mellan ränteutjämningsbolaget och ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut och som gäller ränta på en kredit som avses i denna lag och enligt vilket kreditinstitutet eller det finansiella institutet betalar staten ränta enligt OECD-exportkreditvillkoren för den offentligt understödda ränteutjämningskredit det är fråga om och staten betalar kreditinstitutet eller det finansiella institutet den referensränta på i allmänhet sex månader som allmänt ska

användas för valutan i fråga och som motsvarar ränteperioden för krediten på OECD-villkor, ökad med högst 0,50 procentenheter i enlighet med ett beslut av arbets- och näringsministeriet,

4 §

Staten betalar ränteutjämningsbolaget ett förvaltningsarvode som bestäms enligt skillnaden mellan utgifterna för och inkomsterna av förvaltningen av ränteutjämningsverksamheten. Förvaltningsarvodet betalas, när bolagets på årsbokslutet baserade förvaltningsresultat av ränteutjämningsverksamheten visar ett underskott.

5 §

Arbets- och näringsministeriet och ränteutjämningsbolaget ska övervaka hur räntestödscrediterna används, kostnaderna för dem och vilka effekter de har samt att de övriga villkoren i besluten om ränteutjämningskrediter uppfylls.

Arbets- och näringsministeriet eller dess representant har rätt att, utan hinder av sekretessbestämmelserna, av kreditinstitutet och det finansiella institutet och av den som upp-

tar en ränteutjämningskredit för granskning få alla handlingar samt annat material som granskaren anser nödvändiga med tanke på övervakningen samt rätt att för granskningen få tillträde till kreditinstitutets eller det finansiella institutets samt kredittagarens lokaliteter. Den som övervakas ska dessutom utan oskäligt dröjsmål tillställa arbets- och näringsministeriet eller den av ministeriet utnämnda granskaren de upplysningar och utredningar som denna har bett om och som är nödvändiga med tanke på övervakningen.

6 b §

Utbetalningen av räntestöd enligt ett ränteutjämningsavtal upphör, om

4) en ränteutjämningskredit överförs till en ny kredittagare eller om ett med ränteutjämningskredit finansierat objekt för export- eller fartygshandel överförs till en ny ägare utan arbets- och näringsministeriets samtycke.

6 c §

Arbets- och näringsministeriet ska i de fall som avses i 6 b § genom beslut fastställa när utbetalningen av räntestöd upphör och bestämma om återbetalningen och återkrav av räntestödet samt om betalningen av ränta.

7 §

Arbets- och näringsministeriet utfärdar genom förordning närmare bestämmelser om de principer som skall iakttas vid ränteutjämnings- och som gäller

5) grunderna för hur det förvaltningsarvode som betalas till Finlands Exportkredit Ab bestäms.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011. 4 § i lagen tillämpas också på ränteutjämningsavtal som ingåtts före lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

*Bilaga
Parallelltexter*

Lag

om ändring av lagen om utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter (1137/1996) 1 § 1 mom., 2 § 5 punkten, 4 §, 5 §, 6 b § 4 punkten, 6 c § 1 mom. och 7 § 1 mom.,

av dem 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1138/2008, 2 § 5 punkten sådan den lyder i lag 1099/1999, 4 § sådan den lyder i lag 549/2000, 5 § sådan den lyder i lag 1119/1997, 6 b § sådan den lyder i lag 946/2005, 6 c § sådan den lyder i lag 946/2005 och 7 § 1 mom. sådant det lyder i lag 549/2000, samt

fogas till 7 § 1 mom., sådant det lyder i nämnda lag 549/2000, en ny 5 punkt som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Arbets- och näringsministeriet har rätt att på de villkor ministeriet bestämmer ge ett bolag för utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter, nedan ränteutjämningsbolaget, förbindelser om att ränteutjämningsbolaget med kreditinstitut och finansiella institut kan ingå ränteutjämningsavtal som gäller offentligt understödda export- och fartygskrediter till ett kapitalvärde av högst 6 000 miljoner euro 1997-2010.

1 §

Arbets- och näringsministeriet har rätt att på de villkor ministeriet bestämmer ge ett bolag för utjämning av räntan för offentligt understödda export- och fartygskrediter, nedan ränteutjämningsbolaget, förbindelser om att ränteutjämningsbolaget med kreditinstitut och finansiella institut kan ingå ränteutjämningsavtal som gäller offentligt understödda export- och fartygskrediter till ett kapitalvärde av högst 5 000 miljoner euro 1997—2015.

2 §

I denna lag avses med:

5) ränteutjämningsavtal ett avtal som ingås mellan ränteutjämningsbolaget och ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut och som gäller ränta på en kredit som avses i denna lag och enligt vilket kreditinstitutet eller det finansiella institutet betalar staten ränta enligt

2 §

I denna lag avses med:

5) ränteutjämningsavtal ett avtal som ingås mellan ränteutjämningsbolaget och ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut och som gäller ränta på en kredit som avses i denna lag och enligt vilket kreditinstitutet eller det finansiella institutet betalar staten ränta enligt

OECD-exportkreditvillkoren för den offentligt understödda ränteutjämningskredit det är fråga om och staten betalar kreditinstitutet eller det finansiella institutet den referensränta på i allmänhet sex månader som allmänt skall användas för valutan i fråga och som motsvarar ränteperioden för krediten på OECD-villkor, ökad med högst 0,50 procentenheter i enlighet med ett beslut av handels- och industriministeriet,

4 §

Staten betalar ränteutjämningsbolaget i förvaltningsarvode i enlighet med handels och industriministeriets beslut en årlig ränta på högst 0,10 procent av det nominella värdet av varje ränteutjämningsavtal.

5 §

Handels- och industriministeriet och ränteutjämningsbolaget skall övervaka hur räntestöds krediterna används, kostnaderna för dem och vilka effekter de har samt att de övriga villkoren i besluten om ränteutjämningskrediter uppfylls.

Handels- och industriministeriet eller dess representant har rätt att, utan hinder av sekretessbestämmelserna, av kreditinstitutet och det finansiella institutet och av den som upptar en ränteutjämningskredit för granskning få alla handlingar samt annat material som granskaren anser nödvändiga med tanke på övervakningen samt rätt att för granskningen få tillträde till kreditinstitutets eller det finansiella institutets samt kredittagarens lokaliteter. Den som övervakas skall dessutom utan oskäligt dröjsmål tillstå handels- och industriministeriet eller den av ministeriet utnämnda granskaren de upplysningar och utredningar som denna har bett om och som är nödvändiga med tanke på övervakningen.

6 b §

Utbetalningen av räntestöd enligt ett ränteutjämningsavtal upphör, om

4) en ränteutjämningskredit överförs till en ny kredittagare eller om ett med ränteutjäm-

OECD-exportkreditvillkoren för den offentligt understödda ränteutjämningskredit det är fråga om och staten betalar kreditinstitutet eller det finansiella institutet den referensränta på i allmänhet sex månader som allmänt ska användas för valutan i fråga och som motsvarar ränteperioden för krediten på OECD-villkor, ökad med högst 0,50 procentenheter i enlighet med ett beslut av arbets- och näringsministeriet,

4 §

Staten betalar ränteutjämningsbolaget *ett förvaltningsarvode som bestäms enligt skillnaden mellan utgifterna för och inkomsterna av förvaltningen av ränteutjämningsverksamheten. Förvaltningsarvodet betalas, när bolagets på årsbokslutet baserade förvaltningsresultat av ränteutjämningsverksamheten visar ett underskott.*

5 §

Arbets- och näringsministeriet och ränteutjämningsbolaget ska övervaka hur räntestöds krediterna används, kostnaderna för dem och vilka effekter de har samt att de övriga villkoren i besluten om ränteutjämningskrediter uppfylls.

Arbets- och näringsministeriet eller dess representant har rätt att, utan hinder av sekretessbestämmelserna, av kreditinstitutet och det finansiella institutet och av den som upptar en ränteutjämningskredit för granskning få alla handlingar samt annat material som granskaren anser nödvändiga med tanke på övervakningen samt rätt att för granskningen få tillträde till kreditinstitutets eller det finansiella institutets samt kredittagarens lokaliteter. Den som övervakas ska dessutom utan oskäligt dröjsmål tillstå *arbets- och näringsministeriet* eller den av ministeriet utnämnda granskaren de upplysningar och utredningar som denna har bett om och som är nödvändiga med tanke på övervakningen.

6 b §

Utbetalningen av räntestöd enligt ett ränteutjämningsavtal upphör, om

4) en ränteutjämningskredit överförs till en ny kredittagare eller om ett med ränteutjäm-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ningskredit finansierat objekt för export- eller fartygshandel överförs till en ny ägare utan handels- och industriministeriets samtycke.

ningskredit finansierat objekt för export- eller fartygshandel överförs till en ny ägare utan *arbets- och näringsministeriets* samtycke.

6 c §

Handels- och industriministeriet skall i de fall som avses i 6 b § genom beslut fastställa när utbetalningen av räntestöd upphör och bestämma om återbetalningen och återkrav av räntestödet samt om betalningen av ränta.

6 c §

Arbets- och näringsministeriet ska i de fall som avses i 6 b § genom beslut fastställa när utbetalningen av räntestöd upphör och bestämma om återbetalningen och återkrav av räntestödet samt om betalningen av ränta.

7 §

Handels- och industriministeriet utfärdar genom förordning närmare bestämmelser om de principer som skall iakttas vid ränteutjämning och som gäller

7 §

Arbets- och näringsministeriet utfärdar genom förordning närmare bestämmelser om de principer som skall iakttas vid ränteutjämning och som gäller

5) *grunderna för hur det förvaltningsarvode som betalas till Finlands Exportkredit Ab bestäms.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011. 4 § i lagen tillämpas också på ränteutjämningsavtal som ingåtts före lagens ikraftträdande.
